

Κείμενο 1

Η επιστροφή μου στην Ελλάδα αποδείχθηκε πολύ καλή απόφαση. Η κουλτούρα του Έλληνα βοηθάει να κάνουμε καλύτερη έρευνα

Συνέντευξη του Ξενοφώντα Δημητρόπουλου, Επίκουρου Καθηγητή Επιστήμης Υπολογιστών- Συνεργάτη του Ινστιτούτου Πληροφορικής ΙΤΕ στη Βάλια Σκούρα. Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης, Τεύχος 110 | Δεκέμβριος 2017- Φεβρουάριος 2018, (απόσπασμα διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης)

Υπάρχει μια προκατάληψη που θέλει τους Έλληνες, οι οποίοι κάνουν καριέρα στο εξωτερικό να επιστρέφουν δύσκολα πίσω. Στη δική σας περίπτωση ποιο στάθηκε το σημείο-καμπή για την απόφασή σας αυτή;

Όταν είχα την ευκαιρία να γυρίσω, δεν χρειάστηκε να το σκεφτώ πολύ. Αρκετοί άνθρωποι που σέβομαι και εκτιμώ μου είπαν μήπως θα ήταν πιο ασφαλές να εκμεταλλευτώ το ERC Grant¹ που μόλις είχα κερδίσει και να πάω σε κάποιο άλλο ινστιτούτο στην Ευρώπη (και είχα πράγματι διάφορες προτάσεις). Από το 2001 που έφυγα για Αμερική το όνειρό μου ήταν να γυρίσω στην Ελλάδα σε κάποιον ακαδημαϊκό χώρο. Αυτή η δυνατότητα άργησε λίγο να μου δοθεί, αλλά όταν μου δόθηκε και λόγω του καλού περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου, πήρα την απόφαση κατ' ευθείαν, χωρίς να έχω κάποιο συγγενή ή φίλο στην αρχή. Αποδείχθηκε πολύ καλή απόφαση. Είμαι πολύ περήφανος που γύρισα και πιστεύω ότι έχω καταφέρει τα τελευταία τρία χρόνια περισσότερα από όσα ας πούμε τα προηγούμενα τρία χρόνια στη Ζυρίχη στον χώρο της δουλειάς μου. Πάμε σε tier-1² συνέδρια στο εξωτερικό ή έχουμε επισκέπτες που έρχονται και μας λένε ότι ξέρουν τη δουλειά μας και ότι είμαστε αρκετά «visible»³ στην κοινότητα. Η κουλτούρα του Έλληνα μάς βοηθάει να κάνουμε καλύτερη έρευνα. [...]

Έχοντας τόσο τη διεθνή όσο και την ελληνική, πλέον, εμπειρία θέλετε να μας πείτε σε τι υστερεί και σε τι πλεονεκτεί η Ελλάδα ως χώρος ανάπτυξης επιστημονικής δραστηριότητας;

Η Ελλάδα έχει αρκετά μειονεκτήματα π.χ. σε θέματα γραφειοκρατίας, οργάνωσης και χρηματοδότησης. Υστερεί ιδιαίτερα στην ανάπτυξη επιχειρήσεων υψηλών τεχνολογιών, σχετικών με

¹ERC: European Research Council: Συμβούλιο Ευρωπαϊκής Έρευνας

² Βαθμίδα 1

³ ορατοί

τα θέματα που κάνουμε έρευνα, οι οποίες θα αποτελούν για τους φοιτητές απτά παραδείγματα εφαρμογής της δουλειάς τους.

Η Ελλάδα, όμως, έχει και πλεονεκτήματα ως χώρος ανάπτυξης επιστημονικής δραστηριότητας. Οι νέοι ειδικά στον χώρο της επιστήμης, τους αρέσει να πειραματίζονται με νέες ιδέες, στο περιβάλλον μου τουλάχιστον, και πιστεύουν σε αυτά που κάνουν. Αυτή η κουλτούρα βοηθάει στην έρευνα και τον πειραματισμό. Αυτή την περίοδο, ειδικά, έχουν υψηλό κίνητρο και εργάζονται πολύ σκληρά. Ένα συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας μας είναι ότι αποτελεί προσιτό προορισμό για τη διοργάνωση συνεδρίων και θερινών σχολείων. Επίσης, προσπαθώ να αξιοποιώ τις νέες τεχνολογίες, για την καλύτερη πληροφόρηση και συνεργασία με επιστήμονες στο εξωτερικό.

Κείμενο 2

[Πολιτισμικές ιδιαιτερότητες: Αιτία για διενέξεις]

Απόσπασμα από κείμενο του Γρηγόρη Γκιζέλη, από το περιοδικό «Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών, Τόμος 84 (1994), σ.σ. 84-85, (Διασκευή)

Οι πολιτισμικές ιδιαιτερότητες οφείλονται στη δημιουργία ενός ιδιαίζοντος τρόπου κατανόησης του περιβάλλοντος κόσμου, που αναπτύσσεται σε κάθε κοινωνική ομάδα. Συνήθως τα άτομα-μέλη ενός κοινωνικού συνόλου αγνοούν αυτή την πραγματικότητα, ότι, δηλαδή, κάθε μικρή ή μεγάλη κοινωνική ομάδα ή κάθε λαός έχει το δικό του, ξεχωριστό, γνωστικό και αντιληπτικό σύστημα, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται προβλήματα επικοινωνίας, αλλά και αλληλοκατανόησης ανάμεσα στις διάφορες κοινωνικές ομάδες και τους διάφορους λαούς.

Τα προβλήματα αυτά είναι πιο έντονα και εμφανή στα άτομα που προέρχονται από μία κοινωνία ξένη προς εκείνη στην οποία είναι υποχρεωμένα να ζουν και να αναπτύσσουν τις δραστηριότητές τους. Στην κατηγορία αυτή κατατάσσεται ο μετανάστης ο οποίος, τουλάχιστον στα πρώτα χρόνια της παραμονής του στη νέα του πατρίδα, εφαρμόζει τους κανόνες του συστήματος της χώρας της προέλευσής του στον χώρο που κυριαρχεί ένα άλλο σύστημα, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζεται ως παραβάτης των τοπικών κοινωνικών κανόνων, χωρίς πολλές φορές να υπάρχει σε κάποιο υποφερτό βαθμό η απαραίτητη σ' αυτές τις περιπτώσεις ανοχή, επιείκεια και ανεκτικότητα από τον κάτοικο της χώρας υποδοχής. [...]

Κείμενο 3

Ξενιτεμένοι Έλληνες

Απόσπασμα από τα «Διηγήματα της Ξενιτειάς» του Χ. Χρηστοθασιλή (1862-1937), GUTENBERGBOOK, 13/6/2010 [E Book #32799] από εκδ. Χαράλαμπος Αντρεάδης, Αθήνα, 1907. (Διατηρήθηκε η ορθογραφία του πρωτοτύπου)

«Γι' αυτό, ψες ήρθα νύχτα και δεν έρριξα κανά⁴ ντουφέκι σαν ξενιτεμένος. Ποιος θα βγη να με δεχτή; (Είπα μέσα μου). Να σας πω την αλήθεια; Όταν μπήκα στο σύνορο του χωριού μετάνοισα π' άφηκα την Ξενιτειά για νάρθω σ' άλλη Ξενιτειά.

Όταν μπήκα στο χωριό, μου φάνηκε πως δεν είταν το χωριό μου, που το είχα πάντα στο νου μου σαράντα χρόνια, μαζί με τους σπιτιακούς μου και την πίστη μου. Τρία πράγματα δεν έφυγαν απ' το νου μου σ' όλον τον καιρό της κακής μου ξενιτειάς: το χωριό μου, οι σπιτιακοί⁵ μου, κι' η πίστη μου. Δεν το γνώρισα ολότελα το καημένο μου το χωριό, που μου γελούσε πάντα στον ύπνο μου και στα ονειράτά μου. Τα σπίτια μου φάνηκαν αλλοιώτικα, οι δρόμοι αλλοιώτικοι, το μεσοχώρι αλλοιώτικο... Είναι αλήθεια ότι έφυγα μικρό παιδί και γυρίζω σήμερα γέρος, αλλά τόσο θυμούμαι τα πράγματα εδώ, που μου φαίνεται, σαν να έχω φύγει χτες. Υπόθεσα ότι έγεινε κανένας χαλασμός από θανατικό, ή από επανάσταση, ότι κανένας Μικροχωρίτης δε βρίσκεται εδώ μέσα, κι' ότι είστε όλοι φερτικοί από μακρυνόν τόπο».

— Μας χάλασε η επανάσταση, του είπαν οι χωριανοί.

— Τι λέτε; Αλήθεια;... Ας είναι. Μου τα λέτε ύστερα..... Δε μου έκανε η καρδιά να χτυπήσω κανενός θύρα κι' αποφάσισα να περάσω όλη την νύχτα στο δρόμο, κι' άμα φέξη να ιδώ μια φορά με τα μάτια μου το χώμα που πέρασα τα παιδικάκα⁶ μου κι' ύστερα να φύγω, να φύγω, κι' εγώ να μην ξέρω πού να πάγω. Να φύγω σε ξένον τόπο και να πεθάνω λησμονημένος, χωρίς να ξέρη κανένας πούθε είμαι και ποιος είμαι. Θα το είχα πλειότερο⁷ παράπονο να είμαι ξένος στον τόπο μου παρά στην Ξενιτειά.

Είχα ξεμακρύνει κι' έφυγα με καρδιά βαρειά, πλειο βαρύτερη από το βουνό, όταν ακούω το σήμαντρο της εκκλησιάς μας να βαρή, και θυμήθηκα πως είχα φέρει τάξιμο μια λαμπάδα για την Παναγιά. Τότες είπα μέσα μου:

«Ας γυρίσω πίσω ν' ανάψω στην Παναγιά τη λαμπάδα που της έφερα, χωρίς να ειπώ κανενός ποιος είμαι και ποιος δεν είμαι, κι' ύστερα ανοιχτός μου είναι ο δρόμος της Ξενιτειάς...». Γύρισα, μπήκα στην εκκλησιά κι' άναψα τη λαμπάδα. Τ' άλλα τα ξέρετε! Και πάλε καλώς σας ηύρα, χωριανοί μ'. Είμ' ο Κώστας!!!»

ΘΕΜΑΤΑ

⁴ κανένα

⁵ οι άνθρωποι του σπιτιού

⁶ τα παιδικά χρόνια

⁷ περισσότερο, μεγαλύτερο

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1ο (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 1, συσχετίζοντας τα ρήματα που βρίσκονται σε παροντικούς χρόνους με τα υπόλοιπα που βρίσκονται σε παρελθοντικούς χρόνους, να σχολιάσεις σε 80 περίπου λέξεις τη συναισθηματική κατάσταση που βιώνει, σήμερα, ο συνεντευξιαζόμενος.

Μονάδες 15

Ερώτημα 2ο (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο εξασφαλίζεται η αλληλουχία των νοημάτων στο Κείμενο 2.

Μονάδες 10

Ερώτημα 3ο (μονάδες 10)

Να εντοπίσεις ένα σημείο σύγκλισης και ένα σημείο αντίθεσης ανάμεσα στα Κείμενα 1 και 2 με κριτήριο το περιεχόμενό τους. Να απαντήσεις σε 80 λέξεις με αναφορές στα κείμενα.

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις τη συναισθηματική κατάσταση του μετανάστη που επιστρέφει στην πατρίδα του στο Κείμενο 3. Τεκμηρίωσε την απάντησή σου με τρεις κειμενικούς δείκτες. Σε ποιον βαθμό ταυτίζεσαι ή διαφοροποιείσαι με/από τα συναισθήματα του βασικού ήρωα του διηγήματος; (150-200 λέξεις)